

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt er over dat de Belastingdienst/Randmeren

met de verklaring in zijn brief van 8 december 2008 niet heeft gehandeld zoals hij op grond van de gesloten vaststellingsovereenkomst van de Belastingdienst mocht verwachten;

bij zijn reactie op verzoekers klacht daarover ten onrechte het belang van verzoeker bij een andersluidende verklaring heeft betrokken en naar dit belang geen onderzoek heeft gedaan;

het door verzoeker betaalde bedrag in strijd met het daaromtrent bepaalde in de invorderingswet 1990 niet heeft toegerekend aan en in mindering gebracht op de belastingschuld van de betrokken belastingschuldigen;

Beoordeling

Algemeen

I. Bevindingen

1. Op 15 september 2003 werd verzoeker door de ontvanger van de Belastingdienst aansprakelijk gesteld voor de belastingschuld van een aantal aan vennootschapsbelasting onderworpen lichamen behorende tot het concern van A NV.

2. Op 17 april 2008 sloot verzoeker een vaststellingsovereenkomst met de Belastingdienst/Randmeren. Deze overeenkomst bevat de volgende passages:

"...De Ontvanger deelt aan (verzoeker; N.o.), na de ontvangst van de som van (...), schriftelijk mede dat de aansprakelijkstelling van 15 september 2003 is ingetrokken. Na die mededeling van de Ontvanger zal (verzoeker; N.o.) aan de Ontvanger de intrekking van het bezwaarschrift berichten.

(...)

De Ontvanger zal geen mededeling doen aan derden over de aard en de inhoud van deze overeenkomst en evenmin aan derden mededelen op welke gronden de Ontvanger (verzoeker; N.o.) aansprakelijk achtte. Op vragen daaromtrent zal de Ontvanger antwoorden dat na bezwaar de Ontvanger redenen zag om de aansprakelijkstelling in te trekken. *Verdere mededelingen worden aan derden niet gedaan tenzij daarom wordt verzocht door (verzoeker; N.o.).*

(...)

De Ontvanger bevestigt dat (verzoeker; N.o.) niet meer aansprakelijk wordt gesteld voor belastingschulden van welke vennootschap dan ook, behorende tot het concern van (A NV; N.o.), (...). Daaronder wordt ook begrepen dat de Ontvanger aan de curator van

(A NV; N.o.) zal meedelen dat belastingschulden van welke vennootschap dan ook, behorende tot het concern van (A NV; N.o.), (...) voorkomen in een aansprakelijkstelling van de curator, (...). De verplichting van de Ontvanger jegens de curator gaat niet verder dan de mededeling dat de curator de fiscale schulden niet via een aansprakelijkstelling op (verzoeker; N.o.) kan verhalen..."

3. Op 4 november 2008 liet verzoekers gemachtigde de Belastingdienst weten dat het in de vaststellingsovereenkomst afgesproken bedrag in twee termijnen door verzoeker was voldaan. De gemachtigde verzocht de Belastingdienst te verklaren dat de aansprakelijkstelling van verzoeker was ingetrokken.

4. In een brief van 8 december 2008 verklaarde de ontvanger van de Belastingdienst het volgende:

"...Naar aanleiding van de ontvangst en afboeking van de door u gedane betalingen op grond van de vaststellingsovereenkomst van 17 april 2008, deel ik u mede dat daarmee uw aansprakelijkheid voor de schulden van (de vennootschappen behorende tot het concern van A NV; N.o.) is afgewikkeld. U bent verder niet meer aansprakelijk voor de schulden van die vennootschappen. De door de Ontvanger gelegde beslagen zijn inmiddels allemaal opgeheven..."

5. In een brief van 10 december 2008 wees de gemachtigde van verzoeker de Belastingdienst er op dat de Ontvanger zich had verplicht de enkele mededeling te doen dat de aansprakelijkstelling was ingetrokken. Hij verzocht elke verwijzing naar de vaststellingsovereenkomst en de gedane betalingen achterwege te laten. Hij deed de volgende suggestie voor de door de ontvanger te hanteren tekst:

"...In 2003 bent u aansprakelijk gesteld voor onbetaald gebleven belastingschulden van (A NV; N.o.) en aan haar gelieerde vennootschappen. Met betrekking tot die aansprakelijkstelling deel ik u mede dat ik die per heden intrek..."

6. De Belastingdienst reageerde in een brief van 16 december 2008. De Belastingdienst gaf aan niet te weten waarom verzoeker hechtte aan een andere formulering en vast te houden aan de door hem gehanteerde formulering. De Belastingdienst merkte daarbij op dat de voorgestelde tekst iets anders suggereerde dan feitelijk had plaatsgevonden.

7. In een brief van 17 december 2008 reageerde de gemachtigde. Hij beriep zich op de tekst van de vaststellingsovereenkomst en stelde dat het er gelet op het bepaalde in die overeenkomst niet meer toe deed waarom verzoeker hechtte aan een andere formulering.

8. De Belastingdienst merkte de brief van 17 december 2008 aan als klacht en liet verzoeker op 19 januari 2009 weten de klacht niet te zullen behandelen. De Belastingdienst gaf daarbij aan dat het hem ontging welk belang verzoeker zou kunnen hebben bij de door zijn gemachtigde voorgestelde tekst.

9. In een brief van 22 april 2009 verzocht verzoekers gemachtigde de Belastingdienst om aan te geven of de door verzoeker verrichte betaling wel of niet was afgeboekt op de loonheffingschuld van A NV.

10. Op 27 april 2009 liet de Belastingdienst de gemachtigde weten dat de betaling was afgeboekt op de aansprakelijkheidsvordering en dat een relatie met de onderliggende aanslagen niet was te maken.

11. Verzoeker wendde zich op 16 juli 2009 met een klacht tot de Nationale ombudsman. Voor het standpunt van verzoeker wordt allereerst verwezen naar de klachtformulering onder Klacht. In zijn verzoekschrift stelde verzoeker dat hij van mening was dat de Belastingdienst de vaststellingsovereenkomst niet was nagekomen door te weigeren te verklaren dat de aansprakelijkstelling was ingetrokken. Verder stelde verzoeker zich op het standpunt dat de vraag naar zijn belang bij een andere formulering, gelet op de vaststellingsovereenkomst niet meer aan de orde was en dat de Belastingdienst, zo de vraag nog wel aan de orde was, nader naar dat belang had moeten informeren.

Ook is verzoeker van mening dat de ontvanger van de Belastingdienst miskent dat een betaling op een aansprakelijkheidsschuld in mindering moet worden gebracht op de belastingschuld waarvoor de aansprakelijkstelling heeft plaatsgevonden.

12. De Nationale ombudsman schreef verzoeker op 31 juli 2009 het volgende:

"... Bovenstaande betekent dat er op grond van de thans voorliggende informatie van moet worden uitgegaan dat een in te stellen onderzoek van de Nationale ombudsman zal leiden tot het oordeel dat de brief van 8 december 2008 van de Belastingdienst niet voldoet aan hetgeen verzoeker op grond van de gesloten vaststellingsovereenkomst mocht verwachten omdat de Belastingdienst daarin niet expliciet verklaart dat de aansprakelijkstelling is ingetrokken en voorts melding maakt van feiten en omstandigheden die voor de gevraagde verklaring niet van belang zijn. Dat wil echter niet zeggen dat de Belastingdienst zich dient te beperken tot de enkele mededeling dat de aansprakelijkstelling is ingetrokken. De tekst van de gesloten vaststellingsovereenkomst behoeft de Belastingdienst er naar het (voorlopig) oordeel van de Nationale ombudsman niet van te weerhouden in de verklaring (uitsluitend) aan te geven dat de intrekking van de aansprakelijkstelling plaatsvindt "op grond van een gesloten vaststellingsovereenkomst"..."

13. In een brief van 4 augustus 2009 vulde verzoeker zijn verzoekschrift aan. Hij wees er op dat hij in zijn verzoekschrift slechts beperkt uit de vaststellingsovereenkomst had

geciteerd omdat de vaststellingsovereenkomst bekendmaking van de inhoud verbood. In zijn brief citeerde verzoeker nu ook de hierboven onder 2. cursief afgedrukte bepalingen uit de vaststellingsovereenkomst. Hij stelde zich op het standpunt dat uit de drie bepalingen in hun onderling verband bezien kon worden afgeleid dat de ontvanger zich diende te beperken tot de bewoordingen dat hij de aansprakelijkstelling had ingetrokken.

14. De Belastingdienst reageerde in een brief van 15 oktober 2009 op de klacht van verzoeker en op door de Nationale ombudsman gestelde vragen. De Belastingdienst schreef het volgende:

"... In uw brief vraagt u mij aandacht te besteden aan de volgende punten:

De Belastingdienst heeft niet gehandeld zoals verzoeker mocht verwachten.

In zijn reactie heeft de Belastingdienst ten onrechte verzoekers belang bij een andersluidende verklaring betrokken en naar dit belang geen onderzoek gedaan.

De Belastingdienst heeft ten onrechte het door verzoeker betaalde bedrag, in strijd met het daarover bepaalde in de Invorderingswet 1990, niet toegerekend aan en in mindering gebracht op de belastingschuld van betrokken belastingschuldigen.

(...)

Geeft het gestelde in de brief van verzoeker van 4 augustus 2009 aanleiding terug te komen op de brieven van de Belastingdienst van 16 december 2008 en 19 januari 2009? Zo nee, waarom niet?

Wat is uw bezwaar tegen de tekst zoals door gemachtigde aangedragen in haar brief van 10 december 2008?

Na een ingesteld intern onderzoek kan ik u het volgende melden. Ik houd bij mijn antwoord de volgorde zoals hierboven gehanteerd aan.

ad 1.

In uw brief van 31 juli 2009 aan verzoeker heeft u als uw voorlopig oordeel gegeven dat de Belastingdienst niet heeft voldaan aan hetgeen verzoeker op grond van de vaststellingsovereenkomst mocht verwachten. Daarbij tekent u overigens wel aan dat de Belastingdienst volgens u gerechtigd is in zijn verklaring op te nemen dat de intrekking van de aansprakelijkheidsstelling plaatsvindt "op grond van een gesloten vaststellingsovereenkomst".

In zijn brief van 4 augustus 2009 refereert gemachtigde aan onderdeel F3 van de vaststellingsovereenkomst. Dat onderdeel luidt (gemachtigde citeert zelf ook gedeelten uit de vaststellingsovereenkomst, dus ik voel mij ook vrij om dat te doen):

"De Ontvanger zal geen mededeling doen aan derden over aard en inhoud van deze overeenkomst en evenmin mededelen op welke gronden de Ontvanger (verzoeker; N.o.) aansprakelijk achtte. Op vragen daaromtrent zal de Ontvanger antwoorden dat na bezwaar de Ontvanger redenen zag om de aansprakelijkstelling in te trekken. Verder mededelingen worden aan derden niet gedaan tenzij daarom verzocht wordt door (verzoeker; N.o.)".

Ik leid daaruit af dat:

de ontvanger geen mededeling over de aard en inhoud van de overeenkomst mag doen;

de ontvanger geen mededeling mag doen op welke gronden hij (verzoeker; N.o.) aansprakelijk achtte;

de ontvanger niet zal melden aan derden waarom de aansprakelijkheidsstelling wordt ingetrokken;

de ontvanger geen verdere mededeling doet over de overeenkomst.

Door de tekst van de brief die de ontvanger heeft geschreven, heeft hij naar mijn mening geen van deze vier elementen veronachtzaamd. De ontvanger heeft slechts gemeld op grond waarvan de aansprakelijkheidsstelling is afgewikkeld. Ik ben dan ook van mening dat de ontvanger heeft kunnen komen tot de tekst die hij heeft gebezigd. Daarbij komt dat ik ook nog steeds de opvatting ben toegedaan dat het niet aangaat dat de ontvanger zich teksten laat "dicteren" door een gemachtigde. De door gemachtigde uit de door hem geciteerde teksten van de vaststellingsovereenkomst getrokken conclusie dat daaruit in hun onderlinge samenhang bezien kan worden afgeleid dat de vaststellingsovereenkomst de door haar voorgestane beperkingen aan de bewoordingen van de ontvanger stelt, deel ik dan ook niet.

Daarmee zou ik mijn reactie op dit punt kunnen afsluiten, omdat ik meen te hebben aangetoond dat dit aspect van de klacht van gemachtigde niet gegrond is. Omdat er mij anderzijds veel aan gelegen is om in het kader van mijn klachtbehandeling oplossingsgericht te werk te gaan, wil ik het daarbij toch niet laten.

Ik ben - het geheel achteraf overziend en rekening houdend met uw voorlopige oordeel - van mening dat het wijs zou zijn om in dit stadium voor dit onderdeel van de klacht tot een oplossing te geraken. Wat mij betreft - en ik heb daarover met de ontvanger van mijn kantoor in Apeldoorn overleg gehad - zou de volgende tekst kunnen worden gebruikt voor een door de ontvanger te maken brief. En die tekst zal naar mijn inschatting voor beide "partijen" aanvaardbaar zijn. Dat tekstvoorstel van mijn kant luidt:

Geachte (verzoeker; N.o.),

In 2003 bent u aansprakelijk gesteld voor onbetaald gebleven belastingschulden van (A NV; N.o.) en aan haar gelieerde vennootschappen. Met betrekking tot die aansprakelijkheidsstelling deel ik u mee dat ik die in december 2008 op grond van de gesloten vaststellingsovereenkomst heb ingetrokken.

Hoogachtend,

De ontvanger.

Ik meen met deze suggestie een belangrijke bijdrage te leveren aan de oplossing van een ogenschijnlijk niet zo ernstig verschil van inzicht. Ik hoop en verwacht dat u dat met mij eens zult zijn en wilt bevorderen dat ook gemachtigde en verzoeker aan deze oplossing meewerken. In het geval ik via u hoor dat de reactie van gemachtigde op mijn tekstvoorstel positief is, zal ik er voor zorgen dat de ontvanger per ommekeer bovenstaande verklaring aan verzoeker c.q. diens gemachtigde zal doen toekomen. Mocht de reactie van gemachtigde op mijn tekstvoorstel onverhoopt niet positief zijn, dan wacht ik uw oordeel over deze materie eerst af, alvorens met de ontvanger te overleggen wat hem te doen staat.

ad 2.

Gezien het door mij ad 1 gedane (tekst)voorstel is het niet (meer) van groot belang diep in te gaan op dit punt. Toch wil ik daarover een enkele opmerking maken. Wat ik niet begrijp is het volgende. De ontvanger stipt in zijn brief van 16 december 2008 de vraag aan waarom verzoeker er zo'n sterk belang bij heeft om te komen tot een afgebakende tekst. In zijn brief van 17 december 2008 reageert gemachtigde daarop door te melden dat "het er niet meer toe doet welk belang verzoeker heeft bij de voorgestelde formulering". En vervolgens krijgt de Belastingdienst (de ontvanger? de klachtencoördinator?) toch nog het verwijt te horen dat daar geen onderzoek naar is gedaan. Het is echter volstrekt voor de hand liggend dat de Belastingdienst geen onderzoek heeft gedaan naar "iets dat er niet meer toe doet". Ik ben dan ook van mening dat dit onderdeel van de klacht van verzoeker geen hout snijdt.

(...)

ad 3.

Dit onderdeel van de klacht betreft de afboeking van de gedane betaling door verzoeker. De betaling is primair afgeboekt van de aansprakelijkheidsvordering van verzoeker. Ook is de betaling afgeboekt van de aanslagen waarvoor verzoeker aansprakelijk werd gesteld (dit zijn de schulden van de diverse betrokken vennootschappen). Dit gebeurt naar evenredigheid van de aanslagen. Die verwerking en de wijze van afboeking van de betaling wordt gecommuniceerd aan de belanghebbenden. De ontvanger heeft dat uiteengezet in zijn brief van 27 april 2009 (...).

De wens van gemachtigde was dat de betaling eenzijdig op een aanslag (loonheffing) van (A NV; N.o.) zou worden afgeboekt, omdat naar zijn mening verzoeker dan zou kunnen worden gesubrogeerd in de rechten van de ontvanger. Dit argument, hoewel theoretisch juist, is van weinig waarde gelet op de teloorgang van het concern. De diverse onderdelen zijn gefailleerd en een subrogatie in de rechten van de ontvanger zou daarom slechts een aanspraak op een recht in een faillissement geven, waarbij dat recht dan ook nog zou moeten aansluiten in de rij van (soms ook nog preferente) crediteuren. Bovendien vertegenwoordigt de boedel van genoemd faillissement een zeer marginale waarde.

Verder is nergens bepaald dat de aansprakelijk gestelde (i.c. verzoeker) een aanwijzing kan geven ten aanzien van de afboeking van zijn betaling. De Leidraad invordering, en met name het bepaalde in artikel 7.7, is dan ook door de ontvanger in deze gevolgd.

Mijns inziens is hier geen enkel klachtwaardig aspect in het handelen van de ontvanger te ontdekken. Verzoekers klacht daarover acht ik dan ook ongegrond..."

15. In reactie op de brief van de Belastingdienst liet verzoeker op 21 december 2009 weten dat de door de Belastingdienst voorgestelde tekst voor de af te geven verklaring naar zijn mening niet voldeed aan hetgeen partijen zijn overeengekomen.

II. Beoordeling

Ten aanzien van het eerste klachtonderdeel

16. Verzoeker en de Belastingdienst hebben op 17 april 2008 een vaststellingsovereenkomst als bedoeld in artikel 7.900 van het Burgerlijk Wetboek (zie Achtergrond) gesloten. Een dergelijke overeenkomst is een civielrechtelijke overeenkomst waaraan partijen zijn gebonden.

17. Verzoeker stelt zich op het standpunt dat de Belastingdienst, na betaling door verzoeker van het in de overeenkomst genoemde bedrag, op grond van de gesloten overeenkomst gehouden is een verklaring af te geven waarin uitsluitend staat dat de aansprakelijkstelling voor de belastingschulden van het concern van A NV is ingetrokken. Hoewel verzoeker dit niet met zoveel woorden stelt, gaat de Nationale ombudsman ervan uit dat de verklaring is gevraagd met het oogmerk deze indien nodig te gebruiken tegenover derden.

18. De Belastingdienst neemt in zijn reactie op verzoekers klacht het standpunt in dat hij met de tekst van de brief van 8 december 2008 had gehandeld in overeenstemming met de vaststellingsovereenkomst. De Belastingdienst meent dat het niet aangaat dat een belastingplichtige hem een tekst dicteert, zoals de gemachtigde van verzoeker deed in zijn brief van 10 december 2008.

De Belastingdienst verklaarde zich echter bereid de tekst van de verklaring te wijzigen in die zin dat daarin wordt verklaard dat hij de aansprakelijkstelling op grond van de gesloten vaststellingsovereenkomst heeft ingetrokken.

19. Het vereiste van rechtszekerheid houdt onder meer in dat gerechtvaardigde verwachtingen van burgers en organisaties jegens overheidsinstanties door die overheidsinstanties worden gehonoreerd.

Het vereiste van rechtszekerheid impliceert dat een overheidsinstantie zijn verplichtingen uit een gesloten overeenkomst zorgvuldig en zonder voorbehoud nakomt.

20. De Nationale ombudsman is van oordeel dat de Belastingdienst in zijn standpunt niet kan worden gevolgd. Aan dit oordeel liggen de volgende overwegingen ten grondslag.

21. In de vaststellingsovereenkomst is opgenomen dat de ontvanger na ontvangst van de overeengekomen som verklaart dat "de aansprakelijkstelling (...) is ingetrokken" en dat de ontvanger aan derden geen mededelingen zal doen "over de aard en de inhoud van deze overeenkomst". Ook is bepaald dat verdere mededelingen aan derden niet worden gedaan, tenzij op verzoek van verzoeker.

In hun onderlinge samenhang bezien kan uit deze bepalingen niet anders worden afgeleid dan dat bedoeld is overeen te komen dat de ontvanger na ontvangst van de afgesproken som uitsluitend verklaart dat de aansprakelijkstelling is ingetrokken.

22. Dit betekent dat de tekst van de verklaring zoals opgenomen in de brief van 8 december 2008 niet in overeenstemming is met de gesloten vaststellingsovereenkomst omdat de ontvanger daarin niet verklaart dat de aansprakelijkstelling is ingetrokken, maar dat deze is afgewikkeld. Bovendien verwijst de ontvanger naar "de ontvangst en afboeking van (...) betalingen op grond van de vaststellingsovereenkomst". Daarmee worden, rekening houdend met gebruik tegenover derden impliciet mededelingen gedaan over de aard en de inhoud van de overeenkomst.

De onderzochte gedraging is in zoverre niet behoorlijk.

23. Het standpunt van de Belastingdienst in diens brief van 16 december 2008 dat met de gevraagde verklaring iets anders wordt gesuggereerd dan feitelijk heeft plaatsgevonden, doet daaraan niet af. Nu de Belastingdienst geen beroep heeft gedaan op nietigheid van de overeenkomst wegens strijd met de goede zeden of de openbare orde, is sprake van een rechtsgeldige overeenkomst. De bezwaren die de Belastingdienst op dit punt aanvoert, had de Belastingdienst zich dienen te realiseren bij het ondertekenen van de vaststellingsovereenkomst.

24. Ook de tekst van de verklaring die de Belastingdienst voorstelt in zijn reactie op verzoekers klacht is niet in overeenstemming met de vaststellingsovereenkomst omdat

daarin wordt verwezen naar de gesloten vaststellingsovereenkomst. Ook met deze woorden wordt een mededeling gedaan over de aard van de overeenkomst, namelijk een vaststellingsovereenkomst. De kennisneming van de aanvullende citaten uit de vaststellingsovereenkomst in de brief van 4 augustus 2009 van verzoeker leidt in zoverre tot een ander oordeel dan het voorlopig oordeel van de Nationale ombudsman in de brief van 31 juli 2009.

Een en ander geeft aanleiding tot het doen van een aanbeveling.

Ten aanzien van het tweede klachtonderdeel

25. Nu uit de vaststellingsovereenkomst voor de Belastingdienst de verplichting voortvloeide een verklaring af te geven met een in de overeenkomst bepaalde inhoud, was de vraag naar het belang van verzoeker bij een dergelijke verklaring niet meer aan de orde. De Belastingdienst heeft dan ook ten onrechte het belang van verzoeker bij de gevraagde verklaring in zijn afweging betrokken.

De onderzochte gedraging is ook in zoverre niet behoorlijk.

Ten aanzien van het derde klachtonderdeel

26. Verzoeker klaagt er over dat de Belastingdienst het bedrag dat hij op grond van de gesloten vaststellingsovereenkomst heeft betaald, niet heeft toegerekend aan en in mindering gebracht op de belastingschuld van de belastingschuldigen voor wier belastingschulden hij aansprakelijk was gesteld.

27. In zijn reactie op verzoekers klacht geeft de Belastingdienst aan dat de door verzoeker gedane betaling naar evenredigheid is afgeboekt op de aanslagen waarvoor verzoeker aansprakelijk was gesteld.

De Belastingdienst merkt verder op dat de verwerking en de wijze van afboeking wordt gecommuniceerd met de belanghebbenden. Dit heeft de ontvanger, aldus de Belastingdienst in zijn reactie op de klacht, uiteengezet in zijn brief van 27 april 2009 aan verzoekers gemachtigde.

28. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat overheidsinstanties burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien.

29. Verzoeker heeft een verhaalsrecht op de belastingschuldige voor zover hij diens belastingschulden heeft voldaan. Nu de aansprakelijkstelling kennelijk betrekking had op meer dan één aanslag van diverse onderdelen van het concern van A NV, kon het voor verzoeker van belang zijn erover te worden geïnformeerd op welke aanslagen zijn betaling was afgeboekt.

De Leidraad Invordering 2008 bevat dan ook de bepaling dat de Belastingdienst de aansprakelijkgestelde inlicht over de wijze van afboeking van de betaling.

30. De ontvanger van de Belastingdienst heeft verzoeker in zijn brief van 27 april 2009 laten weten dat de betaling was afgeboekt op de aansprakelijkheidsschuld en dat een relatie met de onderliggende aanslagen niet was te maken.

De ontvanger heeft verzoeker daarmee niet adequaat geïnformeerd. De ontvanger had verzoeker er ook over moeten informeren op welke aanslagen de betaling was afgeboekt. Daaraan doet niet af, zoals de Belastingdienst meent in zijn reactie op verzoekers klacht, dat de betrokken belastingschuldigen inmiddels failliet waren verklaard.

Het oordeel op dit klachtonderdeel geeft aanleiding tot het doen van een aanbeveling.

De onderzochte gedraging is in zoverre evenmin behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Belastingdienst/Randmeren, is gegrond

ten aanzien van de afgegeven verklaring en het in de beschouwing betrekken van het belang van verzoeker, wegens schending van het vereiste van rechtszekerheid

ten aanzien van de informatie over de wijze van afboeken, wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

Aanbeveling

De minister van Financiën wordt in overweging gegeven te bevorderen dat de Belastingdienst:

verzoeker alsnog in het bezit stelt van een verklaring die in overeenstemming is met bovenstaand oordeel;

met verzoeker in contact treedt met het doel om met hem te overleggen welke informatie nog moet worden verstrekt over de wijze van afboeken van de ontvangen betaling.

Bij brief van 5 maart 2010 deelde de minister van Financiën de Nationale ombudsman mee de aanbeveling op te volgen.

Onderzoek

Op 17 juli 2009 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer X te Y, ingediend door mevrouw mr. A.L. Faber, met een klacht over een gedraging van de

Belastingdienst/Randmeren.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Financiën, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister van Financiën verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reactie van de Belastingdienst gaf geen aanleiding het verslag te wijzigen of aan te vullen. De reactie van verzoeker gaf aanleiding het verslag op een enkel punt aan te vullen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

- het verzoekschrift van 16 juli 2009 met bijlagen
- de brief van 4 augustus 2009 van de gemachtigde van verzoeker
- de reactie van 15 oktober 2009 van de Belastingdienst met bijlagen.
- de brief van 21 december 2009 van verzoeker.

Achtergrond

1. Burgerlijk wetboek

Artikel 3.40

Een rechtshandeling die door inhoud of strekking in strijd is met de goede zeden of de openbare orde, is nietig.

Strijd met een dwingende wetsbepaling leidt tot nietigheid van de rechtshandeling, doch, indien de bepaling uitsluitend strekt ter bescherming van één der partijen bij een meerzijdige rechtshandeling, slechts tot vernietigbaarheid, een en ander voor zover niet uit de strekking van de bepaling anders voortvloeit.

Het vorige lid heeft geen betrekking op wetsbepalingen die niet de strekking hebben de geldigheid van daarmee strijdige rechtshandelingen aan te tasten.

Artikel 7.900

Bij een vaststellingsovereenkomst binden partijen, ter beëindiging of ter voorkoming van onzekerheid of geschil omtrent hetgeen tussen hen rechtens geldt, zich jegens elkaar aan een vaststelling daarvan, bestemd om ook te gelden voor zover zij van de tevoren bestaande rechtstoestand mocht afwijken.

De vaststelling kan tot stand komen krachtens een beslissing van partijen gezamenlijk of krachtens een aan één van hen of aan een derde opgedragen beslissing.

Een bewijsovereenkomst staat met een vaststellingsovereenkomst gelijk voor zover zij een uitsluiting van tegenbewijs meebrengt.

Deze titel is niet van toepassing op de overeenkomst van arbitrage.

2. Leidraad Invordering 2008

Artikel 7.7.

"...De ontvanger licht zowel de aansprakelijkgestelde als de belastingschuldige schriftelijk in over de wijze van afboeking van de betaling."